

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/24/2016
Identifikačné číslo spisu:	1111244441
Dátum vydania rozhodnutia:	15.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Marián Sluk
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1111244441.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sluka, PhD. a členov senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a JUDr. Heleny Haukvitzovej, v spore žalobcu A. E. bývajúcemu v I., zastúpenému advokátskou kanceláriou FUTEJ Partners, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Radlinského 2, IČO: 35 955 341, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Národná banka Slovenska, so sídlom v Bratislave, Imricha Karvaša 1, IČO: 30 844 789, o náhradu škody 41 684,04 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 16C/183/2011, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 18. novembra 2015 sp.zn. 10Co/235/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I uznesením z 21. mája 2015 č.k. 16C/183/2011-198 uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 20 € (podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch) v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia.

2. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave rozhodnutím z 18. novembra 2015 sp.zn. 10Co/235/2015 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. V odôvodnení uviedol, že vzhľadom na to, že odvolanie bolo podané dňa 24. januára 2014, je nesporné, že odvolacie konanie sa začalo za účinnosti zákona č. 71/1992 Zb., v znení zákona č. 286/2012 Z.z. Zákonom č. 286/2012 Z.z. bolo zo zákona č. 71/1992 Zb. vypustené ustanovenie § 4 ods. 1 písm. k/, podľa ktorého bolo konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo nesprávnym úradným postupom oslobodené od súdnych poplatkov. Podľa § 6 ods. 2 prvá veta zákona č. 71/1992 Zb., ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. To znamená, že návrhy vo veci samej, odvolania, dovolania sa spoplatňujú ku dňu ich podania a podľa sadzobníka súdnych poplatkov, účinného ku dňu podania poplatkového úkonu. Ak teda podal žalobca odvolanie po 1. októbri 2012, vznikla mu povinnosť zaplatiť poplatok za podané odvolanie podľa zákona

o súdnych poplatkoch v znení účinnom v čase podania odvolania; výška poplatku za odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa je v rovnakej sadzbe ako poplatok z návrhu na začatie konania (po 1. októbri 2012). Uviedol, že preto je žalobca povinný zaplatiť poplatok za odvolanie v zmysle pol. 7a sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 20 €. Odvolací súd uzavrel, že napadnuté uznesenie je vecne správne, a preto ho podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

3. Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca dovolanie z dôvodu, že odvolací súd mu odňal možnosť pred súdom konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) a že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žalobca má za to, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom pre nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, keďže z uznesenia nie je zrejmé, voči akému rozhodnutiu, ktorého súdu a kedy malo dôjsť k podaniu odvolania žalobcom. Súd podľa neho nesprávne rozhodli o poplatkovej povinnosti, lebo v čase podania žaloby bolo konanie o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. oslobodené od súdneho poplatku. Žiadal napadnuté uznesenie a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalobca zároveň žiadal odložiť vykonateľnosť uznesenia odvolacieho súdu.

4. Žalovaná sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadrila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Dovolanie žalobcu bolo podané 4. decembra 2015, pred 1. júlom 2016, za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. CSP, ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Pokiaľ bolo dovolanie v čase jeho podania prípustným prostriedkom nápravy, umožňujúcim dovolací prieskum, potom tieto účinky (a následky) sa uznávajú i v budúcnosti. Prežarovanie princípov právneho štátu do ústavného poriadku nachádza svoje normatívne vyjadrenie v ustanovení § 470 ods. 2 vete prvej CSP. Fundamentom je právna istota, ktorá v sebe nesie znaky ochrany nadobudnutých práv a s tým spojenej dôvery v právo.

7. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, boli uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. V zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 (okrem iného) neplatili, ak išlo o uznesenie o súdnych poplatkoch. Žalobca napadol dovolaním uznesenie, ktorým odvolací súd rozhodol o súdnych poplatkoch. Takéto uznesenie bolo v § 239 ods. 3 O.s.p. zaradené medzi uznesenia, v prípade ktorých je prípustnosť dovolania výslovne vylúčená. Prípustnosť dovolania žalobcu preto v predmetnej veci podľa § 239 O.s.p. neprichádza do úvahy. Dovolanie žalobcu v zmysle § 238 a § 239 O.s.p. nevyvolalo účinky, ktoré by podľa právneho stavu do 30. júna 2016 umožňovali uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

8. V danej veci by preto dovolanie bolo prípustné, iba ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. Žalobca procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. nenamietal a vady tejto povahy ani nevyšli v dovolacom konaní najavo.

9. Žalobca tvrdí, že mu bola odňatá možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Odňatie možnosti konať pred súdom videl v nedostatočnom odôvodnení uznesenia súdu prvej inštancie, v ktorom sa neuvádza, že voči akému rozhodnutiu a kedy mal žalobca podať odvolanie.

10. Podľa stanoviska, ktoré prijalo občianskoprávne kolégium najvyššieho súdu 3. decembra 2015 a je

publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku. Dovolací súd nezistil, aby v tomto prípade malo ísť o výnimku na ktorú dopadá druhá veta citovaného stanoviska. Potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu o poplatkovej povinnosti za odvolanie (v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie), tvoriace jeden celok, spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle §157 ods. 2 O.s.p. z hľadiska všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok potrebných pre posúdenie správnosti uloženej poplatkovej povinnosti žalobcovi za odvolanie, ktoré podal proti rozsudku súdu prvej inštancie (č.k. 16 C/183/2011-123 z 9. decembra 2013) 24. januára 2014 (viď č.l. 150 až 157 spisu), pričom citoval právnu úpravu z ktorej vychádzal a náležitým spôsobom sa zaoberal aj odvolacou argumentáciou žalobcu. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie o poplatkovej povinnosti spočívajúce v citácii aplikovanej právnej úpravy zákona o súdnych poplatkoch vyhovuje požiadavke dostatočného odôvodnenia a nenapĺňa intenzitu odňatia možnosti konať pred súdom, nakoľko samotným vyrubením súdneho poplatku sa strane sporu (účastníkovi) neodníma žiadne procesné oprávnenie a nedochádza k odňatiu jej možnosti pred súdom konať. Strane sporu zostávajú v plnom rozsahu zachované všetky jej procesné oprávnenia a vyrubenie súdneho poplatku na tom nič nemení. Na tomto závere zotrváva najvyšší súd aj v preskúmvanej veci a poznamenáva, že k rovnakému právnemu záveru dospel vo viacerých veciach (viď napríklad sp.zn. 1 Cdo 218/2014, 2 Cdo 151/2015, 3 Cdo 688/2015, 4 Cdo 468/2014, 7 Cdo 461/2015 a 8 Cdo 27/2016).

11. Pokiaľ žalobca tvrdil, že mu bol vyrubený súdny poplatok v situácii, v ktorej mu nemal byť vyrubený, z rozhodujúceho obsahového hľadiska namietal, že napadnuté rozhodnutia súdov nižších stupňov spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci. Nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá (por. tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011 a 7 Cdo 26/2010). Z inštruktážnych dôvodov dovolací dáva do pozornosti, že k otázke vzniku poplatkovej povinnosti v odvolacom a dovolacom konaní, ak v čase podania žaloby bolo konanie oslobodené od súdneho poplatku v zmysle § 4 ods. 1 písm. k/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijalo 3. decembra 2015 Stanovisko č. 1/2016, ktorého právna veta znie:“ Ak bolo odvolanie (dovolanie) podané po 30. septembri 2012, vzťahuje sa na poplatkovú povinnosť v odvolacom (dovolacom) konaní právna úprava účinná od 1. októbra 2012, i keď konanie vo veci samej na súde prvého stupňa začalo pred 30. septembrom 2012.“ (dostupné na [data/ files/ 1198_ zbierka_ 1_2016.pdf](http://data/files/1198_zbierka_1_2016.pdf)).

12. Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania oprávnenej nemožno vyvodit' z ustanovenia § 239 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 ods. 1 O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie oprávnenej podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol.

13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.